

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในระดับโลก เป็นภาษาหลักของประชากรกว่า 360 ล้านคน เป็นภาษาที่สองของประชากรกว่า 750 ล้านคนทั่วโลก และเป็นภาษาราชการของ 61 ประเทศ ทำให้สื่อต่าง ๆ ที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ส่วนใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น (เฟสเทอเลอร์ เอ็ดดูเคชั่น. ออนไลน์. 2563) นอกจากนี้ ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้ออกกฎบัตรอาเซียนเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเอาไว้ในข้อที่ 34 ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community) หรือเออีซี (AEC) โดยระบุไว้ว่า “The working language of ASEAN shall be English” นั้น หมายถึง ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนคือ ภาษาอังกฤษ ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียนในการสื่อสารสร้างความสัมพันธ์สู่ภูมิภาคอาเซียน และเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน (สมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. 2551 : 29) และประเทศไทยเองก็เป็นหนึ่งในประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญ ประกอบกับ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ระบุในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ว่า ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษและใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 220) ด้วยเหตุผลดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 22)

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงจำเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการฟัง พูด อ่าน เขียน ล้วนเป็นสิ่งที่สำคัญ และการอ่านภาษาอังกฤษเป็นการรับสารที่ทุกคนควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังที่ แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris and Sipay. 1990 : 7) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันการประกอบอาชีพต่าง ๆ ต้องการผู้ที่มีการศึกษาและฝึกฝนเฉพาะทางในระดับที่สูงขึ้นและผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการอ่านย่อมได้เปรียบในการค้นคว้าหาความรู้และเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ เพ็ท (Pett. 1982 : 17 ; อ้างถึงใน สุรพงษ์ น้อยสะอาด. 2561 : 3) กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ถึงที่ผู้เรียนต้องเรียนตลอดชีวิตคือ การอ่าน และในปัจจุบัน โอกาสที่เราจะได้เห็นและอ่านภาษาอังกฤษมีมากขึ้น เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา จึงรับเอาเทคโนโลยีและวิชาการสมัยใหม่รวมทั้งเครื่องอุปโภคและบริโภคจากต่างประเทศมาเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะเห็นได้จากเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือเรียน ประการศ โฆษณา นิตยสาร คำแนะนำในการใช้ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ล้วนแต่ต้องอาศัยการอ่านทั้งสิ้น ดังนั้น การอ่านภาษาอังกฤษ จึงมีความสำคัญมากขึ้นในชีวิตประจำวัน อีกทั้งการอ่านถือว่าเป็นวิธีการที่สะดวก ผู้อ่านจะอ่านเวลาใดก็ได้ ทั้งยังมีเวลาที่เจาะตรง ตรวจสอบ ทบทวน คัดเลือก สิ่งต่าง ๆ ที่อ่านด้วย

แม้ว่าการอ่านภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญ แต่ผลการจัดอันดับความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index) ปี 2564 ของ เอคูเคชันเฟิสต์ (EF) เปิดเผยว่า ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศไทย อยู่ในอันดับที่ 97 จาก 111 ประเทศของโลก และอันดับที่ 21 จาก 24 ของภูมิภาคเอเชีย โดยได้คะแนน 423 คะแนน ซึ่งจัดอยู่ในระดับต่ำสุด (อีเอฟ อิงลิชโพรฟิเชินซ์ อินเด็กซ์. ออนไลน์. 2564) และจากการศึกษารายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ O - NET ซึ่งเป็นองค์กรทดสอบมาตรฐานระดับชาติได้ทำการวัดและประเมินผลการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งประเทศใน 4 ทักษะคือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในระหว่างปีการศึกษา 2562 - 2564 พบว่า ผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษระดับประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 29.20, 29.94 และ 25.56 ตามลำดับ และในรายงานผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษระดับจังหวัดจันทบุรี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 - 2564 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 28.77, 30.29 และ 26.74 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. ออนไลน์. 2565) ในรายงานผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษระดับเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี ตราด นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 - 2564 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 29.41, 30.55 และ 26.95 และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยร้อยละในระดับโรงเรียนเบญจมานุสรณ์ จังหวัดจันทบุรี ในระหว่างปีการศึกษา 2562 - 2564

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 24.28, 25.16 และ 23.20 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย ในระดับที่ต่ำกว่าในระดับประเทศและระดับจังหวัด และเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี ตราด ทั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยร้อยละของผลการทดสอบวิชา ภาษาอังกฤษตามสาระการเรียนรู้และมาตรฐานตัวชี้วัด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน เบญจมานุสรณ์ จังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2562 - 2564 พบว่าสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 - 2564 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 24.53, 25.81 และ 22.35 และมาตรฐานตัวชี้วัด ต.1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 - 2564 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 29.78, 27.02 และ 19.35 และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยร้อยละในรายงานผล การทดสอบวิชาภาษาอังกฤษแยกตามสาระการเรียนรู้และมาตรฐานตัวชี้วัดจะเห็นได้ว่ามีคะแนน เฉลี่ยที่ต่ำลง (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. ออนไลน์. 2565)

จากรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน O - NET ในวิชาภาษาอังกฤษทั้งหมด ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนด้านความสามารถในการอ่านและ ในภาพรวม ยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ อาจมีสาเหตุมาจาก นักเรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน ไม่สามารถวิเคราะห์หรือสรุปสิ่งที่อ่านได้ นักเรียนขาดวิธีการ หรือเทคนิคการอ่านที่เหมาะสม ขาด ความมั่นใจในการใช้ภาษา ขาดความเอาใจใส่ในการเรียนรู้ ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและไม่มี ความกระตือรือร้นในการเรียน ดังที่ เสาวภา ฉายะบุรุษกุล (2546 : 93) ที่กล่าวว่า วิธีสอนและบรรยากาศ ในชั้นเรียนที่น่าเบื่อ ไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ เพราะขาดความตื่นตัว และไม่อยากติดตามเรื่องที่กำลังอ่าน ซึ่งเทคนิควิธีการสอนอ่านแบบใหม่ ๆ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครู ในยุคแห่งการปฏิรูปการเรียนรู้ และกระบวนการจัดการเรียนรู้จะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับเทคนิควิธี สอนของครูเป็นสำคัญ ดังนั้นครูจึงต้องพัฒนาศักยภาพด้านการสอนและควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้นำสนใจอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิด ประโยชน์สูงสุด

จากการศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหาพบว่า แบบฝึกจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยแก้ไขปัญหา ให้กับนักเรียนได้ เนื่องจากในการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกนี้ จะเป็นการเปิด โอกาสให้นักเรียน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดความตื่นตัว ได้ฝึกหรือทำกิจกรรมที่ต้องลงมือ ปฏิบัติจริงจนเกิดความชำนาญ หรือคล่องแคล่ว ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงที่จะสามารถ นำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับที่ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2547 : 83 - 84) สรุปประโยชน์ ของแบบฝึกไว้ว่า จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่น ทำให้มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และนอกจากนี้ยังทำให้ครูทราบ

ความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของตน และอวลีย์ มาศจรัส และคณะ (2550 : 21) ได้กล่าวว่าแบบฝึก เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ และเจตคติด้านต่าง ๆ และช่วยแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน

นอกจากการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่ได้กล่าวมาข้างต้น การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นอีกหนึ่งวิธีที่ผู้วิจัยสนใจ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายแล้วได้ปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง โดยใช้ภาระงานเป็นตัวขับเคลื่อนในการจัดการเรียนรู้ มีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษา ดังที่ ลิตเติลวูด (Littlewood, 1981 : 17 - 18) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ได้ฝึกการใช้ภาษาตามธรรมชาติ ฝึกคิดฝึกแก้ปัญหา เกิดความสนุกสนาน และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษา และยังสร้างความสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันระหว่างตัวครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น เน้นให้นักเรียนคิด โดยผ่านกระบวนการปฏิบัติงานเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ขั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre - task) ครูจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจประเด็นสำคัญในการปฏิบัติงานและจุดประสงค์ของการปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในงานที่กำลังจะปฏิบัติ ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินงานตามวงจรการปฏิบัติ (Task Cycle) มี 3 ขั้นตอนย่อย ประกอบด้วย 1) การปฏิบัติงาน (Task) ที่ได้รับมอบหมาย 2) การวางแผน (Planning) เป็นการเตรียมตัวนำเสนอภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย 3) การนำเสนอผลการปฏิบัติ (Report) และขั้นที่ 3 ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ (Language Focus) มีขั้นตอนสำคัญ 2 ขั้นตอนย่อย ประกอบด้วย 1) วิเคราะห์ (Analysis) เป็นการทบทวนความรู้ทางภาษาจากการผลการปฏิบัติงาน 2) ปฏิบัติ (Practice) เป็นการฝึกฝนภาษาและเพิ่มเติมความรู้ (Willis, 1996 : 39)

ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ไว้เป็นจำนวนมาก ดังที่ วิลลิส (Willis, 1996 : 52) ได้กล่าวถึงข้อดีของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานไว้ว่าจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการที่จะใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงาน โดยปราศจากความกลัวว่าจะทำผิดหรือจะถูก ช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการสร้างปฏิสัมพันธ์แบบทันทีทันใดในชั้นเรียน และทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้นเมื่อสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จและสามารถใช้ภาษาเป้าหมายได้ นอกจากนี้ ทิพย์สุดา ทวีสิทธิ์ (2561 : 37) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นแนวทางในการเรียนรู้ ที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้และความคิด ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ

ในการใช้ภาษา การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ฝึกการแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายและมีความสุขสนุกสนานในการปฏิบัติงาน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จึงสนใจพัฒนาแบบฝึกหัดร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้นักเรียนได้นำความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันและในการเรียนระดับที่สูงขึ้น และนอกจากนี้ยังเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในระดับชั้นอื่นนำแบบฝึกหัดร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกหัดร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกหัดร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกหัดร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ประโยชน์ของการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ได้แบบฝึกหัดร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่งผลให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่มากขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความสามารถดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในระดับชั้นที่สูงขึ้น ในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทั้งในชีวิตการทำงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นแนวทางให้ครูใช้แบบฝึกหัดร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริม

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ไปใช้ในระดับชั้นอื่นเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมานูสรณ์ จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 9 ห้อง รวม 360 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมานูสรณ์ จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลากห้องเรียน

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 1.1 แบบฝึกหัดร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบฝึกภาษาอังกฤษ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่จัดทำหรือกิจกรรมที่ครูนำมาใช้ในการจัดประสบการณ์ให้กับนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดความชำนาญคล่องแคล่วในด้านการอ่านและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) ส่วนนำ ได้แก่ คำนำ สารบัญ คำชี้แจงของครู คำชี้แจงของนักเรียนและจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) ส่วนเนื้อหา ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน กิจกรรมขั้นนำก่อนปฏิบัติ กิจกรรมขั้นดำเนินงานตามวงจรการปฏิบัติ กิจกรรมขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ และแบบทดสอบหลังเรียน 3) ส่วนท้าย ได้แก่ เฉลยแบบฝึก เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน และบรรณานุกรม โดยแบบฝึกในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 6 เล่ม ดังนี้

เล่มที่ 1 เรื่อง Magician of the sea

เล่มที่ 2 เรื่อง Achoo!

เล่มที่ 3 เรื่อง Hitchhikers in the Bathroom

เล่มที่ 4 เรื่อง The Tropical Rainforest

เล่มที่ 5 เรื่อง World's Largest Marsupial

เล่มที่ 6 เรื่อง The Inner Solar System

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง มีการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้ฝึกการใช้ภาษาตามธรรมชาติ โดยใช้ภาระงานเป็นเป็นตัวขับเคลื่อนในการจัดการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนี้ จะมีขั้นตอนในการดำเนินงานชัดเจน มีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของวิลลิส (Willis, 1996 : 39) มาใช้ในการวิจัย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการที่จะใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงาน สามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จและสามารถใช้ภาษาเป้าหมายได้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ขั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre - task) ครูจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจประเด็นสำคัญในการปฏิบัติงานและจุดประสงค์ของการปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในงานที่กำลังจะปฏิบัติ ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินงานตามวงจรการปฏิบัติ (Task Cycle) มี 3 ขั้นตอนย่อย ประกอบด้วย 1) การปฏิบัติงาน (Task) ที่ได้รับมอบหมาย 2) การวางแผน (Planning) เป็นการเตรียมตัวนำเสนอภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย 3) การนำเสนอผลการปฏิบัติ (Report) และขั้นที่ 3 ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ (Language Focus) มีขั้นตอนสำคัญ 2 ขั้นตอนย่อย ประกอบด้วย 1) วิเคราะห์ (Analysis) เป็นการทบทวนความรู้ทางภาษาจากการผลการปฏิบัติงาน 2) ปฏิบัติ (Practice) เป็นการฝึกฝนภาษาและเพิ่มเติมความรู้

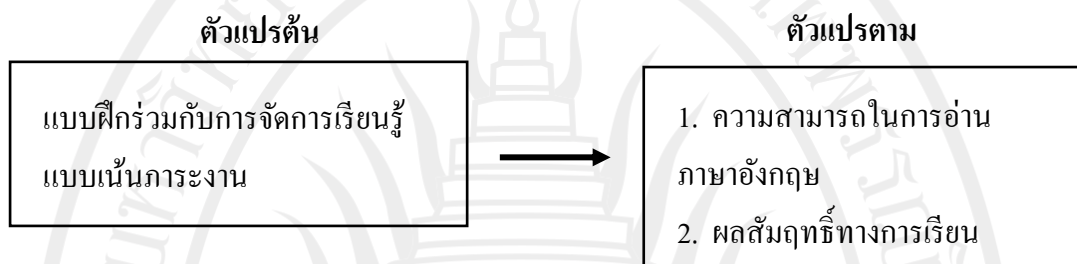
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านที่ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่ได้รับการฝึกฝน มาแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านจนเกิดความเข้าใจ สามารถตอบคำถามและสรุปเรื่องราวที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ในการวิจัยครั้งนี้ การอ่านภาษาอังกฤษ วัดด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ รูปแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้และสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ โดยสามารถวัดได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากคะแนนของนักเรียนที่เกิดจากการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกหัดรวมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วัดโดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์รูปแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมานูสรณ์ จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 จำนวน 30 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิด การพัฒนาแบบฝึกหัดร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกหัดร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกหัดร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน